

Droogte-beien

Columns - 12 juni 2023 - Auteur: Carsten Brzeski

Afgelopen maanden viel de regen met bakken uit de lucht. Vorig jaar stonden we rond deze tijd voor een ongekend lange, droge en hete zomer. Dat gebeurde na een al zeer droge lente, waarbij de Rijn en vele andere rivieren niet langer bevaarbaar waren. Met de droogte in Frankrijk, Spanje en inmiddels ook weer in Duitsland is het tijd vooruit te kijken naar de aankomende zomer.

Naast de vele andere crisissen die al op het bordje van de regering liggen, is het behoud van water door de aanhoudend droge zomers urgent geworden. De recordhitte van 2018 was een wake-upcall. De lage waterstand veroorzaakte toen een economische schade van 0,3 procent van het bruto binnenlands product. Ook in de jaren daarna leidden droogte, bosbranden en overstromingen tot economische overlast.

De noodzaak om iets te doen is er al langer en werd dringend na het Europese droogtejaar 2022. Toch duurde het tot maart dit jaar voordat de Duitse regering haar meerjarenvisie op (drink)water lanceerde.

Dat plan is eerder een discussiestuk. Het idee is allereerst data te verzamelen, om pas op een later moment beslissingen te nemen. Ingrijpender is een idee over herverdeling, door het aanleggen van een pijpleidingennetwerk in het hele land. Dat moet het water van de nattere naar de droge regio's brengen. Maatregelen om de consument bewust te maken van zijn (virtueel) watergebruik zijn er vooralsnog niet.

Het zal nog een paar droge zomers duren voordat Duitsland met een uitvoerbaar masterplan komt. Daarbij kijkt de regering overigens alleen naar het interne verbruik van water in Duitsland, waarvan de energieproductie 44 procent voor haar rekening neemt. Terwijl de Duitser met 130 liter water per dag voor huishoudelijk gebruik relatief zuinig is, bedraagt het verbruik inclusief de productie van levens- en andere gebruiksgoederen ongeveer 7.200 liter per dag. Daarmee zit de Duitser wereldwijd bij de topverbruikers. Van die 7.200 liter komt 14 procent uit Duitsland zelf, de rest is virtueel water, verbruikt in andere landen.

Dat virtuele water leidde inmiddels tot een politiek affront, waarbij de milieucommissie van de Bondsdag vorige week op het allerlaatste moment een

werkbezoek aan Spanje afblies. Dat gebeurde vanwege een petitie over 'droogtebeien', de waterverslindende (en ook zo smakende) aardbeien uit de Andalusische provincie Huelva. In Duitsland hebben velen de petitie getekend om de droogtebeien te weren van de Duitse schappen, omdat de - deels illegale - aardbeienteelt in Huelva een te grote wissel op het schaarse water zou trekken.

De strijd om water staat niet alleen in Duitsland op uitbarsten. Ze vraagt van de regering - en van de Bondsdag - om iets meer, al was het maar virtueel, over de grens te kijken en in eigen land wat meer naar het gedrag van de consumenten.

Terwijl ik zie dat mijn burens een groot zwembad voor de kinderen vullen, terwijl op 500 meter een stedelijk zwembad ligt, geef ik mijn Duitse aardbeienplanten water op het balkon.

Deze column is met toestemming overgenomen uit het Belgische dagblad De Tijd

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/55583/droogte-beien>